RAEKÜLA SÕNUMID

MTÜ Selts Raeküla väljaanne

nr 6 November 2011

Jõuluaeg tulekul

Vaevalt on kustunud hingedepäeva küünlad, kui süttivad juba advendiaja ja jõuluküünlad. Aasta kõige pimedam aeg muudab meid mõtlikuks, hellaks ja tundlikuks. Just sellel ajal jutustavad muistised oma lugusid, valgustades igaüks omal viisil meie maist teed. Need on usu, lootuse ja armastuse lood.

Kogu loodus sisendab meisse usku ja lootust uude algusse – lähenevasse pööripäeva. Just sellel ajal toome tuppa oma lapsepõlve kõige kaunima puu – igihalja jõulupuu. Vanasõna ütleb, et mets on vaese mehe kasukas. Kuusk on uhkem kui kasukas. Ta varjas oma koheva võraga muistset kütti ja oli eeskujuks püstkoja ehitajale. Ta on nagu elu telg. Temas kehastuvad kaugete aegade igatsused ja lootused. Ta kõneleb lootusest, mis haljendab isegi kõige külmemal ajal.

Tuledes särava kuuse all, seal, kus kohtuvad vanavanemad, vanemad, lapsed ja lapselapsed, lauldakse ja jutustatakse aga veel üht lugu. See on ühe kauge rahva noore pere lugu. See on lugu Maarjast ja Joosepist, kes on Rooma maksuameti nõudel teel Petlemma, et lasta end rahvastiku registrisse sisse kanda. Nad jõuavad vastu ööd kohale, ei leia öömaja ja on sunnitud ööbima ühes linnaäärses koopas. See on lootusetu olukord. Kuid keset seda ööd, hüljatust ja lootusetust sünnib ime – see on laps. Uus elu valgustab nüüdsest selle pere teed. Selle lapse naeratus kõneleb armastusest, mis on suurem kui kannatused ja tagakiusamised. Selles lapses täituvad muistse prohveti sõnad: "*Rahvas, kes käib pimeduses, näeb suurt valgust; kes elavad surmavarju maal, neile paistab valgus.*" (Jesaja 9,1)

Sõbrad, peale looduse pimeduse kohtame elus ka teistsugust pimedust - südametust, halastamatust ja julmust. Rikkad rikastuvad, rahvajuhid unustavad oma kohustused, perekonnad lagunevad ja moraal langeb. Küsimuse all on rahvuslik jätkusuutlikkus. Kust ammutada selles olukorras uut hingejõudu? Kust leida võitmatu päike - *Sol Invictus* ja igihaljas elutelg?

Äkki polegi vaja kaugelt otsida? See on kõikjal, kus perekond kummardub naeratava pisipoja või tütre üle, et laulda talle jõulukuuse säras muistsete aegade ja rahvaste kõige kaunimad laulud emast, isast ja pojast! Nii leiame meiegi oma tee taas kevadesse!

Kaunist ja õnnistatud advendiaega ja jõule!

Joosep Tammo,
pastor ja raekülalane

Konstantin Pätsi lapselaps Matti Päts 22. septembril mäletustahvlit avamas Pätside kunagise kodumaja seinal Raekülas

Kohustusliku prügiveolepingu sõlmimise järjekord 13. oktoobril 2011

Linnavolikogu liige tuli külla - Garri Suuk, Jaanus Ots 29.09.2011

Sügisnäitus "Aitame ja toetame" 01.10.2011. Esiplaanil Aime Jõgiste

Pärnu Y-klubi alustas hooaega, august 2011

Kontsert "Linnaosa tuli külla - vanapärnakad" 17.09.2011

Kontsert "Linnaosa tuli külla - räämakad" 12.11.2011

Olevi salong esindas Ameerika nädalal Iowa ja North-Dakota osariike, pildil (vasakult) Tiina Tamp, Imbi-Ly Tasane ja Anu Roosileht. Olevi salong tegutseb Raekülas juba 1998. aastast

Ameerika nädala kantriõhtu Raekülas 28.11.2011. Sündmusega tähistati kauaaegse tantsuõpetaja Elfriede Nikolai juubelit. Elfriede elab Raekülas juba 1970. aastast

Pojsid meisterdamas Kaljo puutööstuudios, september 2011 Pildil (vasakult) Andre Ahni, Kaljo Kaasik, Maigar Petri, Markus Kummets

Linnavolikogu liige tuli külla - Tiit Kask 27.10.2011 Rahvaesindaja veštluspartneriks on Ingrid Kuusk.

Raeküla kool pidas kooliolümpiat 09.09.2011
Võistkonnad olid välja pannud mitmed erinevad riigid üle maailma - nn Loomariik, Eesti, Ameerika, Saksamaa jt

KÜSK Kodanikuühiskonna Sihtkapital

Ajalehe Raeküla Sõnumid väljaandmist toetavad Kodanikuühiskonna Sihtkapital ja Raeküla Vanakooli Keskus

Jaamahoone saatus pole veel otsustatud

Maily-Maria Kiviselg, Olerexi avalike suhete juht

Raeküla jaamahoone teemal käivad Pärnu linnaga läbirääkimised. Linn on esitanud Olerexile arhitektuursed lisatingimused, millele käib vastuse ettevalmistamine. Ühesõnaga - hetkel uusi arenguid ei ole ja oleme samal kohal kui augustis.

Üks põhjus on selles, et olime keskendunud Olerexi uue tankla avamisele Pärnus Mai piirkonnas ja seetõttu on Raeküla teema tagaplaanile jäänud.

Novembri esimesel nädalal avatud Mai tankla sai põhjalikult uuendatud. Muutunud on nii teenindusjaama välisilme kui ka sisemus. Kogu senine mööbel vahetati välja, lisaks uuendati varikatust, teenindusjaama platsi ja paigaldati uued tankurid. Jaamas saab tankida mootoribensiine 95 ja 98 ning diislikütust.

Mugavuspoe 75 ruutmeetril leiab ööpäevaringselt vajalikud esmatarbekaubad nii autojuhtidele kui ka sõidukitele. Põneva uuendusena hakatakse Mai tanklas pakkuma kebabi, mis on saanud nii Põltsamaal kui ka Võrus Olerexi tõeliseks müügihitiks. Loomaliha küpseb elaval tulel kohapeal, see pakitakse kas *tortilja* (Mehhiko pannileib) sisse kahes suuruses pannakse *burger-kebabina* (vardaliha) kukli vahele. Lisandiks on valida kuue erineva salati ja kolme kastme vahel.

Lisaks saab Mai tanklas kasutada *WiFi*-ühendust, sõlmida liikluskindlustuslepinguid ja tarbida mitmeid muid teenuseid, mis kuuluvad Olerexi teeninduspaamade standardisse. Mai tankla on Olerexi 46. jaam Eestis ja teine tankla Pärnus. Ümberehitust alustati käesoleva aasta septembri keskel ja taasavatud tanklas jagub tööd kuuele inimesele.

Riia maantee ja Liivi tee ristmik, vasakul Pätside endisaegne kodu ja paremal oma saatust ootamas Raeküla jaamahoone. Riia ja Paide maantee Sindi ristmik, vasakul männiku taga on tervisespordirajad ja paremal Raeküla Vanakooli keskus. Fotod Riho Valdner

Liivi tee Raeküla ristmikuga on liikluseks avatud

Romek Kosenkranius, Pärnu abilinnapea

Pärnu ümbersõidu Ehitajate teed ja läänepoolset ühendusteed rajanud ehitaja seiskas kevadel tööd. Ometi ei takistanud nende otsus Papiniidu pikendusele valitud ehitajaid oma tööde jätkamist ja oktoobri lõpupäevil Liivi teed liikluseks avamast.

Papiniidu pikenduse ehitus-konkursi võitnud Tallinna Teede AS ja Merko Ehituse ülesandeks oli rajada Papiniidu sillast algava ja läbi metsa Pärnu jõe ja raudteega paralleelselt kulgeva ning Raeküla alla Riia maanteele välja jõudva Liivi tee Papiniidu tänaval ning Riia ja Paide maanteel rekonstruee-ritavate lõikudega.

Kogumaksumuseks kujunes 6,1 miljonit eurot ehk 95,4 miljonit krooni.

Lõpuks ometi valmis

Maanteeameti ja ehitajate vahel mullu sõlmitud lepingu järgi on lõpuks liikluseks avatud 2,15-kilomeetrine kaherajaline Liivi tee, uuendatud 280 meetrine lõik Papiniidu tänavast, peaaegu kilomeeter Riia ja 255 meetrit Paide maanteest.

Ristmikel - Papiniidu pikenduse ja Papiniidu tänava; Papiniidu pikendu-se ja Riia maantee ning Riia maantee ja Paide maantee vahel - on üles seatud liiklust reguleerivad valgus-foorid ja foorituledega varustatud joonitud ülekäigurajad.

Muutunud on bussipeatuste asukohad. Kergliikluseks on avatud kahe tunneliga 3,16 kilomeetrit. Liivi tänava kergliiklustee liidetakse hiljem Jaansoni rajaga ja see peaks Raeküla elanikele looma head võimalused pääseda ohutult ka jalgrattal jõe äärde ja sealt kesklinna.

Uuel, pooleteisekilomeetrisel tee-lõigul Papiniidu tänava ja Riia maantee vahel on lubatud piir-kiiruseks 70 kilomeetrit tunnis, teistel lõikudel 50 km/h.

Praegune teelõik Papiniidu sillast mööda Papiniidu tänavat Riia maan-teeni on ja jääb linna sisetänavaks, kus kehtib kiiruspiirang 50 km/h.

Kogu transiitliiklus suunatakse Liivi teele. Eraldi kokkulepete alusel sai korda ka sissesõit Tallinna ja Riia poolt ning Pae ja Papiniidu tänava ristmik.

Ehitus jätkub

Läti firmast SIA Binders ja Eesti firmast AS Koger&Partnerid koos-nev konsortsium pidi Pärnu ümbersõidu Ehitajate tee ja läänepoolse ühendustee töödega valmis saama samuti tänavu sügisel.

Kevadel aga keeldusid nad edasi töötamast ja Maanteeamet tunnistas nendega sõlmitud lepingu kehtetuks ning kuulutas välja uue riigihanke. Hanke võitnud Lemminkäinen Eesti AS, AS TREF ja AS Teede REV-2 koosneva konsortsiumiga sõlmis maanteeamet septembri algul uue lepingu, mille kohaselt on tööde lõpptähtaeg järgmise aasta oktoobris.

Ehitus läheb maksma 27 160 114 eurot. Lepingu kohaselt jätkuvad tööd Tallinna maantee ja Ehitajate tee 5,8 km pikkusel ja 2+2 eraldusribaga teelõigul, millel valmib ka 2,9 km kogujateid, 9 km jalg- ja -rattateid, 5 jalg- ja -rattateede tun-nelit ning 2,5 km müratõkkeseinu.

Läänepoolsel ühendusteel jätka-takse poolelijäänud töid Tallinna maantee ja Lihula maantee vahelisel 2,8 km pikkusel 1+1- rajalisel teelõigul ning Lihula maantee 0,9 km pikkusel ja 2+2 eraldusribaga teelõigul ning valmivad ring-ristmikud, jalg- ja -rattateede tunnelid ja kommunikatsioonide võrgustik.

Ehitada tuleb 70 meetrit pikk sild üle Sauga jõe, paarisaja meetri ulatuses müratõkkeid ning 4,2 kilomeetrit jalg- ja -rattateid.

Koostööst on sündinud palju huvitavaid ideid

Piia Karro, projektijuht

Raeküla Vanakooli keskuse eestvedamisel viiakse alates **kevadest ellu projekti „Pärnu kaasab planeerimisse“, mille** tulemusel suureneb juba eelolevaks kevadeks pärnakate teadlikkus kaasa rääkida linnaplaneerimisel.

Projekti tegevusi viiakse ellu viies Pärnu linnaosas: Vana-Pärnus, Räämal, kesklinnas, Mai piirkonnas ja Raekülas. Põhjuseks, et vaid viies, on just toimivate MTÜde olemasolu, kellega nii projekti ajal kui selle järgselt juba kaasamise protsessis koostööd teha.

Linnaosade õpigruppidega on liitunud aktiivsed kodanikud, kes esindavad omakorda erinevaid organisatsioone. Liitunuid seob ühine eesmärk – nad kõik soovivad, et Pärnu linnas oleks mõnus elada nii kohalikel kui ka külalistel.

Kõik algab algusest

Enne kui alustada eneseharimist planeerimise valdkonnas, on oluline ühiste eesmärkide seadmine. Nii ongi projekt jagatud kahte liiki tegevusteks: koostöö- ja planee-rimisalased koolitused. Koostöö-koolitusega seotud õpiringe juhendab suhtlemis- ja neuroling-vistilise programmeerimise treener Viive Einfeldt.

Treeneri juhendamisel õpitakse tundma koostegutsemise põhimõt-teid. Koostöökoolituste raames kohtuvad õpigrupid kogu projekti vältel kolmel korral.

Esimesel kohtumisel koostasid huvilised loetelu probleemidest, mis vajavad nende hinnangul lahen-damist. Erinevate piirkondade loetelud olid päris pikad ja omanäolised. Igast loetelust valiti välja olulisim, mille teostamine oleks kokkutulnuile jõukohane ja teosta-tav, nõudmata suurt hulka raha.Ühtlasi koostati gruppides ideede teostamise aja- ja tegevuskava koos vastutavate isikutega.

Ideest teostuseni

Ettevalmistused ideede teostami-seks on hetkel täies hoos nii Vana-Pärnus, Räämal, Raekülas kui ka Mai piirkonnas. Samal ajal on näiteks tänaseks juba ellu viidud kesklinna õpigrupi idee - kirjulehe talgud koos perepäevaga. Kuigi esmalt kavandati talgud ja perepäev korraldada Muna-mäe ja Vallikääru piirkonnas, osutus kodanike soov linnale vastuvõe-tamatuks, kuna piirkond pidi lepin-guliste partneritega kaetud olema.

Ometi ei loobutud ettevõtmisest, vaid korraldati koristustalgud Alevi kalmistul ja perepäev Mai linnaosas spordihalli parklas 22. oktoobril. Ühtlasi liideti ettevõtmine festivali Ameerika Nädalad programmiga, mis toetas sündmuse reklaamimist ja suurendas avalikkuse huvi. Osalejaid oli päris palju – veidi üle saja talgu-lise ja perepäevalise. Ühiselt otsusta-ti, et ettevõtmine läks korda ja see väärib kordamist järgmisel sügisel.

Vanapärnakad tegelevad hetkel ideega tagada kõigile lastele turvaline lasteaia- ja koolitee, räämakad kavandavad elustada Rääma seltsi ja Mai piirkond teeb ettevalmistusi välikino käivitamiseks juba järgmisel suvel. Eriti omanäolise algatusega tuldi välja Raeküla õpigrupis. Nimelt tõstatus olulisima probleemina ikka ja endiselt turvalisus. Ajurünnaku tulemusel leiti, et moodustada grupp vabatahtlikke, kelle poole on võima-lik pöörduda igaühel, kellel probleee-me ja ettepanekuid seoses linnaosa turvalisusega. Otsustati, et vabataht-like gruppi hakkab vedama šeriif ja teised grupi liikmed kannaksid abi-šeriifide austavat tiitlit. Lugejal võib tekkida küsimus, miks nii ameerikalik lähenemine. Aga miks ka mitte!

Raeküla saab oma šeriifi

Mis siis võiks olla Raeküla šeriifi ja abišeriifide roll? Kontseptsiooni loo-misega tegeleb hetkel grupp aktiivseid linnaosa elanikke, keda juhib põliste juurtega raekülalane Arvo Soovik. Õpigrupi liikmed pida-sid oluliseks, et tulevane šeriif on meessoost, pikkusega alates 180 cm, tegus, sõnakas, sõnapidaja ja terve inimene. Et šeriif oma tegemistes päris üksi ei jää, vaid teda ümbriteks asjatundlik töögrupp, leiti ühiselt, et on mõttekas taaselustada Raeküla põlised külad: Soolikaküla, Kännu-küla, Truse küla, Pätsiküla, Rotiküla ja Tagaküla, kust leida siis igasse neist abišeriif.

Šeriifi ja tema meeskonna ametis-se nimetamine leiaks aset 18. veeb-ruaril 2012, mil on kavas korraldada Raekülas lumelinna ehitamine ja suur küladevaheline lumelahing. Tänaseks oleme ideega pöördunud juba piir-kondliku konstaabli Eili Mesipuu poole, kes isiklikult hindab ideed väga heaks ja oluliseks. On ju kuju-nenud politseitööski oluliseks vaba-tahtlike kaasamine. Ettevalmista-misel on isegi vabatahtlikest abi-politseinikke puudutavad seadus-andlikud aktid. Mesipuu pidas sündivat töögruppi väga oluliseks koostööpartneriks, kellega Raekülas tulevikus nii probleeme lahendada, kuid mis peamine, neid just ennetada.

Omaette töögrupp tegeleb hetkel ka šeriifi ja abišeriifide atribuutika väljatöötamisega. Linnaosa elanikelt ootame detsembrikuu lõpuni ette-panekuid auväärse inimese kohta, kes sobiks meie linnaosa esindama.

Lõpplahend - planeerimine

Hetkel tundub, et tegeleme projekti „Pärnu kaasab planeerimisse“ elluviimisel kõikvõimalike muude teemadega, välja arvatud planeeri-mine. Tegelikkuses see nii ei ole. Esmane planeeringualane õpiring on läbitud. Linna planeerimisosakonna juhataja Kaido Koppel ja linna-arhitekt Maie Kais on osavõtjaile jaganud nii olulist informatsiooni planeeringutega seonduvatest protseduuridest kui ka toonud igapäevanäiteid planeeringutega seonduvast linnaosades.

Nüüd seisabki õpigruppidel ees juba praktiline ülesanne eeltoodud protessis kaasa rääkida. Kes ja milles, selgub juba lähinädalatel.

Soovijad võivad veel liituda

Kõigil, kellel veel huvi õpigrup-pidega liituda, võivad kas helistada – 58453331 või saata e-kiri piia@raekylavanakool.ee.

Meie motoks on: alati on õiged inimesed õiges kohas ja just õiget asja ajamas.

Ameerika nädalal Raeküla Vanakooli keskuses: ettevalmistused Halloween *'i karnevaliks - kõrvitsate lõikamine (fotod 1, 2); Ameerika suursaatkonna esindajad Raeküla kooli tantsutunnis, asekonsul Scott Driskel ja avalike suhete osakonna assistent Filipp Mustonen, keskel tantsuõpetaja Tiiu Pärnits.*

Ameerika Nädalate festival läks korda

Imbi-Ly Tasane, nädalate projektijuht

Raeküla vanakooli keskuse algatatud festival kestis 14 päeva ja kokku organiseerisid üritusi linnaosade keskused, koolid, lasteaiad, restoranid, hotellid, spaad ja 25 ettevõtjat.

Pärnus esimest korda peetud Ameerika Nädalate festivalil oli tegemisi palju: kahe nädala jooksul oli vaid paar päeva tegevustest vabad, kuid seevastu mitmel päeval oli mitu planeeritud üritust.

Ameerika suursaatkonnast laenutatud plakatid ja DVD-filmid lõid võimaluse näitüste ja filmide vaatamiseks kogu linnas.

Algus ja lõpp

Avatseremoonia toimus Pärnu keskraamatukogus 18. oktoobril, kus osalesid Pärnu linnapea Toomas Kivimägi, Ameerika suursaadik Michael C. Polt (pildil), saatkonna avalike suhete ohvitser William J. O´Connori ning kultuuriassistent Tiiu Vitsut.

Et kogu linnas tutvustati kõiki 50 osariiki, tervitas osariikide lippude meri avatseremooniast osavõtjaid raamatukogu saalis, kus oli avatud näitus „*Picturing America*“ ning sponsorite kaetud laud McDonalds´i suupistetega ning *Coca-Cola* jookidega.

Festivali lõpetamine toimus esmaspäeval, 31. oktoobril noorte vabaajakeskuses. Kohal olid esindajad Ameerika suursaatkonnast ja mitmed koostööpartnerid. Eriti vahvad olid nägudeks vormitud kõrvitsad, milles põlesid küünlad ning tulijaid tervitasid Ouduste Maja kostüümeeritud tegelased. Süütasime küünlad suurel maitsval sefiiritordil, millest jätkus igaühele, kes olid tulnud tunnustama suurt ettevõtmist.

Suured tänud kõigile, kes andsid festivali õnnestumisse oma panuse!

Üritused laiali üle linna

Festivali jooksul toimus igas linnajaos midagi. MTÜ Hingerahu koos Maarja Magdaleena gildiga tutvustasid põlisindiaanlasi. Steinerite aeda oli püstitatud ehtne indiaanlaste telk, kus lektorid tutvustasid indiaanlaste kultuuri.

Uue kunsti muuseumis toimusid filmide esitlused ja Port Arturis oli kantritantsu ühistantsimine Kaie Segeri juhendamisel.

Raeküla Vanakooli keskuses sai teoks kantriõhtu, millega tähistati Pärnu kauaaegse tantsuõpetaja Elfriede Nikolai juubelit.

Raekülas toimusid veel Sügis BÖ ehk Noortebändide Öö, Pärnus tegutsevate rahvusvaheliste heategevusorganisatsioonide kohtumine, *halloweeni* karneval ning *Coca Cola* ja *pizza* -õhtud, kus kõnelesime ameerika haridusest, kultuurist, majandusest ja poliitikast.

Ühisgümnaasiumis sai osaleda Ameerika-teemalisel viktoriinil. Kohalik raadio - Päikeseraadio -esitas igal päeval küsimusi Ameerika kohta ja võitnute vahel loosis William J. O´Connor välja õnneliku, kes sai endale Ameerika saatkonnalt uue iPodi.

Vana-Pärnu kultuurikeskuses andis kontserdi suupilliklubi Piccolo. Õhtu väljapanekus olid esindatud just Ameerika kesk- ja lõunapoolsed osariigid, kus suupillimängu hinnatakse kõrgelt.

Pärnu vabakoolis oli heategevuslik õhtusöök, luule- ja filmiõhtu, ühine kõrvitsate lõikamine ja kaunistamine ning oli võimalus külastada *halloweeni* Õuduse Maja, millest just lapsed tundsid eriti suurt rõõmu.

Päikesejänku lasteaed esindas New Mexico osariiki temaatilise loovtegevusega, lavastades indiaanlaste traditsioonidest mänge ja esitades nende tarkuseteri.

Tartu ülikooli Pärnu kolledž tutvustas õppimis- ja praktikavõimalusi Ameerikas ning stipendiumiprogramme. Huvilised said ülevaate testidest (TOEFL, SAT, GRE jt) ja *Skype´i* vahendusel kohtuda Eesti tudengitega USAs.

Ingerisoomlaste kultuuriselts korraldas perepäeva, kus soovijad said esmalt käed külge panna kalmistu koristamisel ning seejärel nautida Pärnu Spordihalli juures toimunud kontserti, noorte tänavatantsijate ja trikitajate demonstratsioonesinemist ning uudishimulikel oli võimalus suhelda nii kohalike politseinike kui ka sõjaajaloo seltsi liikmetega. Viimased olid kohale tulnud Riiast, nad olid riietunud Ameerika sõdurite II maailmasõja aegsesse vormi ja tutvustasid ka siis kasutusel olnud autot Willis. Ameerika autode klubi hooaja lõpetamine toimus Jõõpres Tiibeti meditsiini keskuses.

Mitu restorani oli menüüsse võtnud Ameerika toitusid ja klubides pakuti spetsiaalseid soodustusi.

Mudilased tuurisid Kablis

Ene Laivee, Raeküla lasteaia õppealajuhataja

Raeküla lasteaed taotles ja saigi kevadel rahastuse keskkonnahariduslikule projektile "Linnud viivad meid loodust kuulama!"

Selle projekti eesmärkideks on õuesõppe aktiivne rakendamine, kodukoha looduse tundma õppimine, keskkonna ja loodushoidu väärtustamine ning nii laste, pedagoogide kui lapsevanemate loodusteadlikkuse suurendamine.

Projekti avaüritusena toimus septembris laste ja lastevanemate ühine väljasõit Kabli linnuvaatlusjaama. Õppepäeval osales 29 mudilast Kullalindude ja Õnnelindude rühmast ning 18 lapsevanemat.

Linnujaama jõudnud, tutvustas ornitoloog lastele linde, rääkis lindude rõngastamisest ning lindude rändest. Kõik lapsed said ise oma väikse näpuga silitada Euroopa kõige väiksemat lindu - pöialpoissi.

Peale lindude vaatlust läbisid lapsed koos vanematega lühikese matkaraja. Rajal said osalejad uusi ja huvitavaid teadmisi lindude elust rannaniidul ja metsas ning uuridavaadelda lähemalt lindude pesakaste. Vahelduseks mängiti põnevat linnuteemalist liikumismängu.

Riigimetsa majandamise keskuse Kabli looduskeskuses nägid lapsed linnuteemalist fotoesitlust ja maiustasid puuviljadega. Põnev ja tegus hommikupoolik Kablis lõppes ühise piknikuga lõkkeplatsil.

⇧

Pöialpoiss - Euroopa kõige väiksem lind.

Raeküla lasteaia lapsed koos vanemate ja õpetajatega Kablis.

⇨

Foto erakogust

Sügis-BÖ Raekülas

Vanakooli noored korraldasid käesoleval aastal juba teise Raeküla Bändide Öö ehk BÖ. Esimene BÖ toimus aprillis.

Sügis-BÖ idee tekkis, kui Raeküla noortekeskus kutsus eakaaslasi osalema Euroopa Sotsiaalfondi rahastatud noorte algatusfondi konkurssil. Lisaks oli hea võimalus liita Sügis-BÖ samal ajal linnas toimuva Ameerika Nädalate festivali programmiga. Viimane suurendas reklaamimise võimalusi ja tõmbas ettevõtmisele laialdasemat tähelepanu.

Analoogselt kevad-BÖga korraldati sügiselgi noormuusikutele töötubasid ja seda just põhjusel, et noortel pole tihti vahendeid, et endale professionaalide käe all eravõi grupitunde võimaldada. Töötube juhendasid tegevmuusikud ja muusikaõpetajad Kristjan Kaasik alias Kazka ja Boris Leppsoo, kellest esimene töötas kitarrisitidega ja teine trummaritega. Mõlemal juhendajal oli nii noormuusikute kui ka sündmuse vajalikkuse kohta tervikuna öelda vaid kiidusõnu.

Töötubades lõpetatud, seati kontsertsaal üheskoos valmis ja seejärel asuti võistu laulma. Kokku astus lavale neli noortebändi – *Tiffany's Touch*, SKIP, M.A.A, Seevald. Seevald osales kontserdiväliselt, et sügisese võistluse võitjale karikas edasi anda, ülejäänud kolme konkurendi vahel oli tihe rebimine. Žürii otsusega pärjati seekordse BÖ võtjaks *Tiffany's Touch*. Palju õnne neile!

Ettevõtmist toetasid Euroopa Sotsiaalfond, *Coca Cola* Balti AS, Vanakooli Noored MTÜ ja Raeküla Vanakooli Keskus.

Kohtumiseni kolmandal Bändide Ööl juba 2012. aasta kevadel.

Raeküla Vanakooli noored

Korraldajad Karlo Salu ja Germo Karro

Võitjabänd **Tiffany's Touch**

Paremal Kazka noorkitarristidele häid näpunäiteid jagamas

Fotod Piia Karro

Paremal Boris Leppsoo noort trummarit juhendamas

Fotod erakogust

Pätside pere: vasakult esimene Nikolai, siis Marianna, pereisa Jakob, Voldemar, pereema Olga, Peeter ja Konstantin. Autor teadmata.

Pätsid ja nende jäljed Pärnus

Elle Lees,
Konstantin Pätsi muusuemi tegevjuht

Ehitusmeister Jakob Päts ehitas Pärnu külje alla Raeküla 120 aastat tagasi oma perele elamu, kust said tuule tiibadesse kõik tema viis last, nende hulgas Eesti Vabariigi esimene president Konstantin Päts.

On teada mitmeid suguvõsasid ja perekondi, kus kehtib vanasõna: käbi ei kuku kännust kaugele. Need on arstid, õpetajad, kunstnikud, kaupmehed, talupidajad jne.

Pärnu jaoks omab erilist tähendust Pätside perekond. Kõik Jakob Pätsi viis last olid heal järjel, ehitasid endale korralikud kodud, olid lugupeetud ja aktiivsed inimesed. Jakobi isa Hansu soovi, et poeg õpiks õigust ja võtaks talu tagasi, tegi teoks pojapoeg Konstantin, kes õppis õigust ja rajas ise endale talu. Konstantini kolm järgnevat põlvkonda on olnud kõik juristid, elades pealinnas. Niisiis käbid ja kännud...

Anne isalt pojale

Kui hüüdnimest saadud pärisnimega Hans Päts jäi oma veskitalust Holstre vallas ilma, asus kogu pere elama Viljandisse. Ehitusmeistrina õpetas Hans oma käe all välja andeka poja Jakobi (1842-1909), kes peagi võttis isa oma ettevõttesse abiliseks. Ehitustöid tehti nii Viljandis kui ümbruskonna mõisates. Jakob olnud andekas matemaatikas ja raskeid ülesandeid lahendanud peast paremini kui pojad paberil.

1870 abiellus Jakob jõukast perest pärit ja haritud Olga Tumanovaga, aasta pärast sündis esimene poeg. Kolm aastat hiljem müüs Jakob Päts oma maja ära ja ostis Pärnumaal Tahkuranna kroonumõisast Tahku neemele maad ning rajas sinna Põldeotsa talu. Seitsme aastaga kerkisid uued taluhooned, kuivendatud said maad. Aga peregi kasvas, oli vaja lapsi koolitada ja kehvade saakide tõttu tuli otsida lisateenistust. Perekonda tabasid rasked löögid: suri nelja-viiene poeg Paul, 1880. aastal järgnes talle vanaisa Hans.

1881. aastast hakkas Jakob Päts tegelema ehitustööga Pärnus - valmis Pärnu Endla seltsi esimene maja, millest kujunes rahvusliku kultuuri taimelava.

Pärnu aeg

1882. aasta kevadel müüs Jakob Põldeotsa talu ja kolis koos abikaasa ja nelja pojaga Pärnu üürikorterisse. Peagi sündis perre ainuke tütar Marianne.

1885 ostis Jakob Päts Rae mõisast 10 tiinu metsamaad ühes Petlema kõrtsiga viie versta kaugusele kesklinnast. Pärast kõrtsi põlemist ehitas Jakob moodsa telliskivimaja, mille punast fassaadi kaunistasid valget värvi uste-akende raamid ja seinu dekoorelemendid. Eesaias paiknes purskkaev, maja taga asus tarbeaed. Maja paremas tiivas oli trahter, teisel korrusel üürikorterid, trepi kohal peidik, kus varjuti 1905. aasta revolutsioonisündmuste eest.

Jakob tükeldas oma maa väikesteks ehituskruntideks, ehitas neile pool tosinat maja ja müüs ära, pannes niiviisi aluse Raeküla linnaosale.

Jakob sai oma kaunis majas elada ligi 18 aastat, abikaasa Olga aga viis aastat kauem, kuni oma surmani. Tänavu sai see, siiani säilinud, kuigi ümberehitatud maja 120-aastaseks.

Silmapaistvad riigitegelased

Pätside pere kõik viis last on olnud kes vähem kes rohkem seotud Raekülas asuva isamajaga, praegusel aadressil Riia mnt 273. Siit on nad saanud tuule tiibadesse, isalt-emalt pärit geenide ja kasvatusega kujunesid neist silmapaistvalt võimekad ühiskonna- ja kultuuritegelased, kõige andekamast sai Eesti vabariigi esimene president.

Vanematekodus kohtusid vennad ja õde perekondlikel tähtpäevadel, seal käidi oma perekondadega suvitamas. Riia tänava majas peatusid ka mitmed Konstantini võitluskaaslased, hilisemad peaministrid ja riigivanemad.

Nikolai Päts (1871-1940).

Nikolai sai Tahkurannas alghariduse 1878-1880, õppis Pärnu kihelkonnakoolis 1881-1883 ning kesk- ja erihariduse omandas Riia vaimulikus seminaris 1884-1894.

Pärnuga puutus Nikolai jälle kokku lühikest aega 1918. aasta lõpust seoses asjaajamistöödega, kuna 8. detsembril 1918 loodi Vabadussõja rinde tugiorganisatsiooni Ühistöö Pärnu osakond, mille asutamine oli peaministri otsusega pandud Nikolai Pätsi õlule.

Endlas korraldatud kirjandusõhtu tulu võimaldas muretseda kantseleitarbed, rahvast kutsuti andma raha ja tegema annetusi sõjameestele varustuse muretsemiseks. Vabadussõjaaegse tegevuse eest annetati Nikolaile Eesti Punase Risti teenetemärk.

Nikolai Päts oli eesti apostelliku õigeusu kontsessiooni üks asutajaid, sinodi esimees, rahvusraamatukogu ja riigiarhiivi asutaja ning esimene direktor, pedagoog, Kaitseliidu kaplan.

Konstantin Päts (1874-1956).

Konstantin omandas alghariduse Tahkurannas ja õppis seejärel Pärnus. Vanema venna Nikolai eeskujul järgnes õppima Riia vaimulikku seminari, kuid lahkus sealt. Jätkas õpinguid hoopis Pärnu gümnaasiumis ja seejärel lõpetas Tartu Ülikooli õigusteadlase diplomiga. Pärnust leidis Konstantin endale abikaasa. Ja kuigi ta tegutses põhiliselt Tallinnas, tuli ta 1911. aasta märtsis pärast vanglast vabanemist Pärnusse taastuma oma probleemidest ja koos vend Voldemariga organiseerima Raeküla haridusseltsi.

Noore lesena otsustas ta ise tegelda oma poegade kooliharidusega, aga pidas seejuures silmas kogu kasvava Raeküla hariduselu.

Konstantinist sai Eestis vabariigi ülesehitaja, kuuekordne riigivanem, riigihoidja ja esimene president, Vabadusristi I liigi 1. järgu ja III liigi 1. järgu kavaler.

Voldemar Päts (1878-1958)

Voldemar sai kooliharidusе Pärnus, lõpetas 1905. aastal Peterburis kunstitööstuskooli dekoratiivmaali alal. 1914 asutas ta praeguse Eesti Kunstiakadeemia eelkäija Tallinna kunsttööstuskooli, mida juhtis kaks aastakümmet. Pedagoogina pani ta suurt rõhku rahvuskultuurile, avaldas artikleid ja raamatuid rahvakunstist, rahvariietest, vöökirjadest, korraldas kunstinäitusi.

Raeküla haridusprobleemide lahendamisel oli ta toeks oma vanemale vennale Konstantinile. Vabadussõja ajal oli ta Ühistöö keskjuhatuse esimees. Koos vend Nikolaiga organiseeris sõjameeste varustamist, haavatute ravi ja transporti jmt. Talle omistati Ühistöö kõrgem teenetemärk, samuti Vabadusristi III liigi 2. järk.

1944. aastal emigreerus Voldemar Kanadasse, asutas seal pagulaskunstnike ühenduse, mis tegutseb tänini tema koostatud põhikirja alusel.

Peeter Päts (1880- 1942)

Peeter omandas alg- ja keskhariduse Pärnus, õppis geograafiat ja maamõõtmist Tartu ülikoolis. Peeter on Pätside perekonnast kõige rohkem olnud seotud Pärnuga. 1918 määrati ta Pärnu linna maade ja metade osakonna juhatajaks. Vabadussõja algul astus ta Pärnu 6. jalaväepolku, 1919 sai temast Pärnu maakonna Kaitseliidu ülem ja linna komandant.

Koos vend Nikolaiga korraldasid nad Pärnu raudteedepoos Lõuna-Eesti esimese soomusrongi, sanitaarrongi ja soomusmasina ehitamise, auto nimeks sai Vanapagan.

1920. aastal asutas Peeter Päts oma varasurnud tütre mälestuseks Raekülla lastekodu Liivia, kuhu paigutati sõja ajal orvuks jäänud lapsed. Peeter Pätsil on suured teened looduskaitse ja turismi alal ning linnaparkide ehituses. Ta oli Tallinna loomaaia asutaja. Tema idee oli ka botaanikaaia asutamine.

Pärnu Riia tänava krundi ja majad pärandas Jakob Päts testamendiga Peetrile. Kahjuks ei olnud Peetri poja järglased Rootsis huvitatud vanast ja ümber ehitatud majast ning müüsid ajalooväärilise maja ära.

Marianne Päts (1882-1947).

Marianne kasvas ja õppis Pärnus. Vendade aktiivset tegevust nägi ta lähedalt, olles varakult poliitikasse ja ühiskondlikku ellu kaasa tõmmatud.

Tallinnas Teataja toimetuses tutvus ta oma tulevase abikaasa, juristist poliitiku, hilisema Tallinna linnapea, Eesti panga direktori ja Riigikogu liikme Mihkel Pungaga.

Kogu nende pere küüditati 1941. aastal Venemaale. Marianne ja Mihkel suridki Venemaal. Nende pojatütar dr. Piia Mai Pals jõudis tagasi kodumaale.

Konstantin Päts Tahkurannas oma ausamba avamisel 25.juunil 1939.

Must marmortahvel näitab kätte Pätside kodumaja

1

Kui ehitusmeister Jakob Päts kolis pere Pärnusse ja asus Raekülas elu edendama, püstitas ta oma suure pere tarbeks samasse Riia maantee veerde elamugi. Sellest ajast möödus tänavu 120 aastat ja 22. septembril, vastupanuvõitluse päeval kell 14. 30 alanud piduliku tseremoonia käigus kinnitati Pätside kodumaja seinale mustast marmorist mälestustahvel, millel on raidkirjas Jakob ja Olga Pätsi ning nende laste Nikolai, Konstantini, Voldemari, Peetri ja Marianne nimi. Kõik viis last on jätnud sügava jälje Eesti ajalukku.

Mälestustahvli avamisel kõnelesid Konstantin Pätsi muuseumi juhatuse esimees Trivimi Velliste (pildil 1), riigivanem Konstantin Pätsi lapselaps Matti Päts, Pärnu maavanem Andres Metsoja, kultuuritegelane Mark Soosaar, Pärnu muuseumi direktor Aldur Vunk. Peapiiskop Andres Põder ja preester Ardalion Keskküla pühitsesid mälestustahvli. Pidulikul üritusel osales üle saja inimese. (RS)

Fotod Liivi Kaasik

Kodutütarde Raeküla ühenduse ajaloost

Herta Lants-**Menšikov**, raekülalane

Minu meenutused kodutütarde organisatsiooni tööst Raeküla koolis on pärit aastaist 1936 – 1940.

Mina lõpetasin Raeküla kooli 1935. aastal. Sügisel asusin edasi õppima Pärnu kaubanduskeskkooli.

1936/37. õppeaastal moodustati Raeküla koolis noorkotkaste ja kodutütarde organisatsiooni rühmad. Noorkotkaste töö eest vastutajaks oli koolijuhataja Aleksander Helila, kodutütarde juhendajaks oli õpetaja Valentina Loov ja teda abistas sageli ka õpetaja Leena Moorats.

Kodutütreks astumine oli vabatahtlik, seda võis teha alates 3ndast klassist. Minagi tundsin soovi astuda kodutütreks ning vaatamata sellele, et ma enam Raeküla koolis ei õppinud, olin teretulnud.

Esimesel kokkutulekul tutvustati organisatsiooni struktuuri, vormirõivaid ja kõike organisatsioonisse puutuvat. Kodutütardega soovisid liituda ca 30 õpilast.

Järgmisel koondusel pandi alus kodutütarde rühma tööle. Moodustati kolm salka. Toimusid valimised. Salgajuhtideks valiti Armilde Reidla, Tamara Loov ja Virve Ehrstein. Rühmajuhiks valiti Herta Lants, st mind. Salkade koondus toimus üks kord kuus õhtuti.

Organisatsiooni töö toimus plaanipäraselt. Koondused olid temaatilised: kokandus, sport, esmaabi, mängud, rahvatants, riiklikud tähtpäevad jne.

Enne rühmakoondust toimus vastav teemapärane tegevus salkades. Igal kodutütrel oli võimalus omandada teadmisi mitmesugusel erialal ja soovi korral sooritada komisjoni ees väike eksam, mille heade tulemuste põhjal oli õigus kanda vormipluusi vasakul vastavat märki.

Rühmakoonduse püüdsime teha võimalikult pidulikuks. Koondus algas rivistuse ja raporteerimistega, järgnes hümni kuulamine ja lipu heiskamine, olgugi et ainult laualipul. Koondus kestis umbes kaks tundi ja lõppes samuti rivistusega.

Halb oli see, et meil ei olnud kohta, kus hoida oma päevikuid ning varanatukest. Otsustasin korraldada peo, mille piletite müügist

Meie rühma kodutütred Armilde Reidla ja Ella Merimaa Pärnus Koidula platsil müümas märke, mille tulu kasutati heategevuslikuks otstarbeks.

saadud rahast tellida kapp. Ettekannete õppimiseks kulus päris kaua aega, muidugi toimusid kõik peo ettevalmistused õpetajate abil ja toel.

Pidu läkski korda. Kogunenud raha eest tellisime kapi, ostsime sinist

** Noorkotkaste ja Kodutütarde organisatsiooni märk (vasakul).*
** Pärnu ülelinnalse kodutütarde laagri märk Reius 1937.aastal (paremal).*

atlassriiet ja kollaseid tikkimisniite laudlina valmistamiseks.

Otsustasime, et tikime linale mustri kollektiivselt, kuid kahjuks saime ainult pool mustrit valmis, sest enne lõpetati organisatsiooni tegevus.

1937. aasta suvel toimus Reius ülelinnaline kodutütarde laager. Meie rühmast oli kaheksal tüdrukul võimalus laagrisse minna, kaasa tuli ka õpetaja. Meie käsutusse anti kaks telki, neist ühe loovutasime ühisel nõul õpetajale, ise mahutasime endid teise. Oli väga kitsas, aga lõbus.

Laagris toimusid mitmesugused õppused, võistlused ja laagri lõpetamiseks suur lõkkeõhtu, kuhu tuli ka hulk külalisi Raeküla noorte hulgast.

1938. aasta suvel saadeti Pärnust neli kodutütart (nende hulgas ka mind) kodutütarde juhtide kooli Võsule. Kool kestis kaks nädalat.

Koolis omandasin palju uusi teadmisi tööks oma rühmas, peale selle leidsin palju kirjasõpru.

Võru Kubijal toimus ülevabariigiline kodutütarde laager, meie rühmast võttis osa Armilde Reidla. Meie rühma kodutütred võtsid osa ka mitmesugustest heategevuslikest üritustest. Üldse oli meie rühma tegevus mitmekülgne ning huvitav.

1940. aastal likvideeriti kodutütarde organisatsioon. Anti käsk tuua oma varad Pärnu Kaitseliidu staapi. Viisime koos Marianne Remmelgaga sinna võrkpalli ja pooliku laudlina. Kapp peaks praegugi asuma vanas koolimajas.

Raeküla kooli kodutütarde rühm 1937. a kevadel. 1. rida alt vasakult Saima Raadik, ? Juurikas, Ilmgard Palu, Helju Raadik, Leonilla Kannussaar, ?, Marta Tamm, Virve Ehrstein (salgajuht); 2. rida Klara Riin, Selma Markson, Meeta Must, ?, Hilja Kõressaar, Olinde Leilop, Elli Ostrov, Vaike Vogel; 3. rida Hilja Ehrstein, ?, Meeta Kembi, Armilde Raidla (salgajuht), Herta Lants (rühmajuht); 4. rida Maimu Raadik, Tamara Loov (salgajuht), Marianne Remmelgas, Siina Raadik, Ella Merimaa. (Küsimärgiga tähistatuid ei suutnud nimeliselt meenutada.)

Ülevabariigiline noorkotkaste juhtide laager Võru Kubijal 1938. aasta suvel.
Ristiga on märgitud õpetaja Sergei Menšikov, kes töötas Raeküla koolis noorkotkastega alates 1938. aastast

Raeküla selts sai kümneseks

Liivi Kaasik, seltsi asutajaliige

Kümme aastat tagasi sai teoks juba mõnda aega mõtteis mõlkunud idee koondada Raeküla rahvas seltsi, et tegutseda ühiselt linnaosa parema tuleviku nimel.

Raeküla elanike hulgas läbi viidud küsitlus toetas seltsi loomist. Meie peamiseks sooviks oli taastada lagunev vana koolimaja, kus annaks korraldada kõiksugu tegemisi.

Vana koolimaja remondi vedamine saigi loodud seltsi esimeseks suurettevõtmiseks. Ehkki tegevus majas käib juba aastaid, pole remont majas tänasekski veel lõpuni jõudnud.

Selts ei ole hoone

Selts ei ole hoone, seltsile annab sisu ikka kõik see, mida koos teeme. Meenutuseks: esimestel aastatel hakkasime elustama vanu traditsioone, nagu jaanipäeva, mardi-ja kadripäeva ning isadepäeva tähistamine. Eriti on meelde jäänud 2002. aasta advendiaeg, jõulud ja aastavahetus, kui vana koolimaja akendel särasid paljude aastate järel esimest korda advendiküünlad ning majaesist ehtis jõulupuu. Vana-aastaõhtuks kütsime saali soojaks, kutsusime pillimehe mängima ja kõik sisseastujad olid teretulnud tantsu lööma uue aasta hommikul kella neljani.

Neid ettevõtmisi oleme jätkanud siiani. 2003. aastast, mil Pärnu linnavalitsus asus seltsi tegevust projektipõhiselt toetama, hakkasime korraldama laupäeva pealelõunaseid tasuta kontserte, tähistasime vabariigi aastapäeva ja Raeküla hariduselu aastapäeva (23. märts). Korraldasime ka tantsuõhtuid, kuid neist pidime loobuma vähese osavõtu tõttu.

20. august 2005 on kuupäev, mil Raeküla selts pani aluse linnaosade päeva traditsioonile. Kutsusime külla teiste linnaosade seltsid, katsusime jõudu kilvaturniiril, isetegevuses ja murumängudel. Meelelahutustele lisaks on seltsi liikmete eestvedamisel toimunud kevadised koristustalgud, mis on lõppenud ühise supisöömise ja simmaniga.

Tegijaid tuleb aina juurde

Kõiki meie ettevõtmisi on korraldanud tegusad raekülalased. Kõigile suur tänu ja jätkuvat aktiivsust järgnevateks aastateks!

Erilise tänuga meenutan siinjuures seltsi loomise juures olnuid: idee autorit ja asutajaliiget Enn Hallikut ning toonast Pärnu abilinnapead Erni Metsalit.

Aitäh, idee head toetajad Raeküla gümnaasiumist eesotsas toonase direktori Tõnu Tõnistega, täiskasvanute gümnaasiumist eesotsas direktor Karin Kurvitsaga ning seltsi asutajaliikmed Milve Jaakson, varalahkunud Maire Haas, Eili Laanela, Marko Kevade, Jüri Randmaa, Anne Kontus – Hermann, Kaljo Kaasik, Eino-Jüri Laarmann, Peeter Jantson .

Pöördeline aasta oli seltsile 2005, kui meie selts täienes noorusliku ja tegusa Piia Karroga. Piia nimelt tõi kaasa värskeid mõtteid. Lisaks oli meie jõupingutusi maja korda tegemisel tähele pannud riigikogu tolleaegne liige Ela Tomson. Abi ja toetust jagasid meile veel sel ajal linnavalitsuses töötanud raekülalasest Eino-Jüri Laarmann ning Imbi Lepik ja hiljem veel Mirje Auksmann.

Kogu selle arvuka meeskonna töö tulemina jõudsime selleni, et 31. oktoobril 2006 avasime väliselt läbinisti uuenenud Raeküla vanas koolimajas Vanakooli keskuse restaureeritud saal-aula.

Rõõm on tõdeda, et kenaks saanud Vanakooli keskuse võtsid kohe omaks ka noored, kui mitte öelda mehepojad igas vanuses. Neil on meie juures võimalus sisustada oma vaba aeg bändi tehes, tantse õppides, kaasaegseid lauamänge mängides. Kõige eelöeldu tegemiseks on nad rajanud omal jõul ka maja keldrikorrusele ruumid. Tublid olete!

Viimastel aastatel on kooli, lasteaia ja meie vahel hästi toimima hakanud koostöö, mille tulemusena loodan kasvavat linnaosa elanike osavõttu ka meie seltsi tegemistest.

Soovin nii kõigile raekülalastele kui seltsi liikmetele lennukaid ideid ning rahuldust pakkuvaid tegemisi meie vanas koolimajas jägmisteks aastakümneteks!

Seltsi liikmeskond 2011. aastal
Liikmeid kokku 36, sh mehi 7, naisi 29
Keskmine vanus 64,2 aastat
Noorim liige 35aastane
Vanim liige 86aastane

Pärjatud tiitlitega
Liivi Kaasik - Pärnu teenetemärk (2009)
Piia Karro - Pärnu Aasta Naine (2006)
Elfriede Nikolai - Valgetähe V klassi teenetemärk (2006), C. R. Jakobsoni konkursi aasta kultuuritöötaja (2011)
Helje Peet - Pärnu teenetemärk (2011)
Raeküla noortekeskuse avamine - Kodanikuühiskonna Aasta Tegu (2008)

*2006. aasta keskuse vanade toolide värvimine * Vanakooli keskuse avamine, esineb Pernu Läte*

*2006.a keskuse esimese arengukava arutelu * 2006.a heakorrapäev, August Edgar ja Maie Peet*

*2007.a noortetoa avamine * 2001.a seltsi esimene sünnipäev, esineb sõjameeste Pärnu koor*

*2004. ja 2006. aastal madripäev (mardi- ja kadripäev) * 2007. aastal vabariiklik noorte akordionistide orkester, juhatab Venda Tammann * 2003. aasta jaanitule toomine Raeküla - Laine Raud, Peeter Jantson koos tütre Elinaga ja Liivi Kaasik*

Oma tantsu hoielgem!

Tiiu Pärnits, Raeküla kooli tantsuõpetaja-metoodik

Kool on tantsuharrastuse arendamiseks üks parimaid kohti, kuna on olemas samaealised kaaslased, kellel kõigil vajadus liikumise ja eneseväljenduse järele.

Tantsijaile lisaks läheb vaja veel harjutusruumi, õpetajat, muusikat, aega, jalanõusid, riietust, esinemisvõimalusi ja muidugi raha.

Raeküla koolis on tantsu harrastatud kooli asutamisest saati. Ajast aega on olnud noori, kes on huvitatud tantsimisest kui füüsilisest ja emotsionaalsest liikumisviisist. Õnneks!

Ajast aega on ka lapsi ja noori, keda tuleb alles tantsu juurde tuua. Et võimlemine ning tants muusika või rütmi saatel peab kuuluma koolide õppekavasse, on ammu teatud. Iseasi on võimaluste leidmine tants koolipäeva kavva mahutada - see vajab mõistmist, pühendumist ning selgitamist.

Vastutus esivanemate ees

Hariduslikust seisukohast on välja toodud mitmed põhitõed, mis selgitavad tantsuga tegelemise vajalikkust. Oluline on soovida, et iga eestlase väärtushinnangute hulka kuuluks vastutus oma traditsioonilise kultuuri (rahvalaul, koorimuusika, rahvapärimuslik tants, muistendid, rahvariided, rahvakalendri tähtpäevade kombed, eluviis) elus hoidmise eest. Mõistmaks, et sotsiaalseid suhteid ei saa käsitleda ainult matemaatiliste tehete kaudu, toon ühe noore liivlasest kultuuritudengi kujundliku näite: „Kui sinul on üks õun ja minul on üks õun ja me vahetame sinuga õunad, siis on sinul jälle üks õun ja minulgi üks õun. Kui aga sinul on üks laul ja minul on üks laul ja ma õpetan sulle oma laulu ja sina mulle oma, siis on sinul kaks laulu ja minul kaks laulu."

Ei tohi unustada, et kultuuritraditsioonidesse on kuhjunud meie esivanemate parimad tõekspidamised ning see on austus eelkäijate elutöö le, nende loomemaailma austamine.

Veidi teeb muret massikultuuri pealetung. Tarbeasju ja massikultuuri eristab kunstist ja kultuurist ühe tunnusena see, et viimased on vähematele jõukohased, seepärast on ühest küljest mõistetavgi, miks paljud tänapäeva noored aktsepteerivad massikultuuri. Ent tants, sealhulgas osalemine rahvatantsurühma töös, on eelduseks sisustada oma vaba aega kultuurselt ka hilisemas elus. See ei ole väheoluline. Eesti vanasõnagi ütleb: „Parem kaks kargamas kui viis vingumas!"

Hoiul 50 paari pastlaid

Raeküla kool on suutnud kooliaastatel hoida tantsuõpetust ja arendada tantsuga tegelemist. Kooli tantsurühmad on osalenud peaaegu kõikidel üld- ja noorte tantsupidudel. Kool on kümne aasta jooksul soetatud viis komplekti rahvariideid ning 50 paari pastlaid, mida hoiame kenasti oma laos. Rahvariiete valmistamisel ning materjali muretsemisel on läbi aastate aidanud kaasa Pilvi Kase, Marvi Volmer, Heli Lilleväli, Marge Leesment, Agne Jepiselg, Ülle Pääslane, Ellen Lume, Kaja Salumäe, Aili Näär, Reet Saarkivi, Liili Lemmergas, Ülle Kruusma, Eve Varik, proua Kaidi, proua Norma, väga-väga paljud lapsevanemad ning eks mina isegi.

Tantsu ja rahvatantsu populariseerimisel ning arendamisel on oluline roll esinemistel ja mitmesugustel koostöövormidel. Nimetaksin siinkohal jõulupidusid, vabariigi aastapäeva aktuseid, kevadkontserte, esinemisi Raeküla lasteaias ning 1. klassi tulevatele lastele ja nende vanematele, maakondlikke tantsupidusid, osalemist uute tantsude konkursil, välisreisi Türki.

Suurt abi ja toetust on koolile andnud Raeküla selts, lubades kasutada Vanakooli keskuse saali. Suur tänu siinkohal seltsi liikmeile ja keskuse asjaajajaile Liivi Kaasikule ja Piia Karrole meeldiva koostöö eest!

Kui natuke nostalgitseda, siis ei saa nimetamata jätta gümnaasiumiosa tantsutunde ning koostööd Viljandi kultuuriakadeemiaga, rahvusvahelise tantsupäeva tähistamist ning lahtisi tunde tantsutudengitega. On tõsiasi, et Raeküla gümnaasiumist on sirgunud väga palju noori, kes on jätkanud õpinguid tantsukunsti erialal ja saanud tantsupedagoogi kutse, nagu näiteks Argo Liik, Regina Karlep, Gea Raadik, Jekaterina Põldots, Kardo Ojassalu, Annika Viibus.

Üks ülestunnistus kaheksakümne viie aastaselt naiselt: „Kui ma saaksin oma elu uuesti elada, hakkaksin kevadel varem paljajalu käima ja jätkaksin seda sügisel kauem. Käiksin rohkem tantsimas. Sõidaksin rohkem karusselliga. Nopiksin rohkem karikakraid!"

Raeküla kooli tantsijad kevadkontserdil 2011, paremalt esimene juhendaja Tiiu Pärnits
Fotod erakogust

Raeküla kooli osalus tantsupidudel

2004 - üldtantsupidu **„Las jääda ükski mets":**
3. klassi rühm (16), 5. klassi tütarlaste võimlemisrühm (8), noorte segarühm (16) – kokku 40 õpilast.
2007 - noorte tantsupidu **„Lävel":**
2. klassi rühm (16), 4. klassi tüdrukute võimlemisrühm (8), 6. klassi rühm (16), noorte segarühm (16) – kokku 56 õpilast.
2009 - üldtantsupidu **„Meri":**
4. klassi rühm (16), 8. klassi rühm (16), noorte segarühm (16) – kokku 48 õpilast.
2011 - noorte tantsupidu „Maa ja ilm":
1. klassi rühm (16), 3. klassi rühm (16) ning 4. klassi rühm (16) – kokku 48 õpilast. Lisaks eelmise aasta sügisel loodud Pärnu õpetajate naisrühm, kus lööb kaasa ka viis Raeküla kooli õpetajat (juhendab Tiiu Pärnits) . Peole pääseti läbi hirmtiheda sõela. Au ja kiitus tublidele õpetajatele-tantsijatele!

Elfriede Nikolai: *ammune plaan eestindada rootsikeelne Ruhnu tantsuraamat hakkab teoks saama.*

Pool sajandit, neist nelikümmend Pärnus tantsuõpetust jaganud Elfriede Nikolai (pildil) on eesti keelde tõlkinud Stockholmis kolm aastakümmet tagasi ilmunud põlisruhnlaste tantsuraamatu.

Ruhnu põlisasukaist kogukond lagunes 1944. aastal, kui pea kõik see pere purjetas emamaale Rootsi usus ja lootuses, et sõja möödudes pääsevad nad kodusaarele tagasi. Kaunid unistused ent purunesid ja isaisade maale käima pääsesid põlisruhnlased alles peaaegu pool sajandit hiljem.

Elu Ruhnul ja saarerahva kultuurivaramu on raamatuisse talletanud põlisruhnlasest ainuke kirjamees Jakob Steffensson, kelle seitsme ilmunud raamatu hulgas on ka 1981. aastal Stockholmis ilmavalgust näinud „*Så dansade vi på Runö – Svenskön i Rigaviken*" ehk maakeeli „Nii tantsisime Ruhnus – Rootsi saarel Riia lahes". Raamatu juurde kuulub helikassett tantsusaadetega, mille on akordionil sisse mänginud raamatu autor ise.

Elfriede Nikolai ehk lihtsalt Elfi, nagu sind rahvakultuuri seltskonnas üle Eesti teatakse-tuntakse, kust võtsid idee tõlkida ruhnlaste tantsukirjeldused eestikeelseiks?

Mõte sündis austusest Jakob Steffenssoni vastu, kes on raamatuisse pannud nii kogu Ruhnu elu, eluviisi kui kombed soovist, et neist, sõja tõttu laia ilma pillutatud põlisruhnlastest, jääks jälg Eesti riigi ajalukku. Vähe sellest, nii mees ise kui tema kaasa Elsa hoidsid võõrsil elades elavaina oma esivanemailt päritud oskused. Jakobi ja Elsa kätetööd ning Ruhnust kaasa võetud esemed ning fotod olid eksponeeritud näitusel enam kui kümnel suvel Stockholmi külje all laiuval Fjäderholmarna saarel. Kes soovis, võis näituselt kaasa osta Jakobi raamatu, mõne hõbeehte või ehtekarbi ja Elsa näputöödest kudumeid või heegeldusi. Jakobi ja Elsa kõik kolm last on ju suureks kasvanud Rootsis, seal koolihariduse ja tööoskuse omandanud, kuid kõik kolm räägivad ruhnu keelt ja lõid koos abikaasadega kaasa tantsurühmas, kus hoiti au sees Ruhnu vanad tantsud.

Sa oled öelnud, et õnnelik juhus viis sinu Kägara tantsijad kokku Rootsi Vallentuna rühmaga, kus kõik Steffensonid kaasa lõid. Mis õnnelik juhus see oli?

Jakob Steffensson nimelt saatis 1989. aastal Pärnu linnavalitsusele kirja sooviga sobitada sõprust ühe siinse tantsurühmaga. Sõnum jõudis minuni ja kõik Kägara rühma tantsijad, pillimängijad-lauljad leidsid, et kohtumised alaku või kohe. Üle Eesti tuhisesid siis ju juba vabadustuuled ja piiriületuski polnud enam nii jäik. Juba järgmisel suvel võõrustasime Pärnus Vallentuna tantsurühma ja saime tuttavaks kõigi Steffenssonidega. Ühiskäik Ruhnu vapustas meid kõiki: esiteks tormas meri, et pööra laeval või ots ringi ja tule Pärnusse tagasi, ja teiseks näha Jakobi-Elsa meeleliigutust taaskohtumisel oma sünnisaare ja lapsepõlvekoduga.

Ühiskontsert saarel oli vahva, tantsuringis aga sai nii Kägara rahvas kui saare toonased asukad esimesed oskused põlisruhnlaste tantsudest. Kui me järgmisel aastal vastukülaskäigul viibisime, siis oskasime juba paljusid Ruhnu tantse tantsida ja õppisime neid juurde järgneval aastal ehk 1992. aastal, kui Vallentuna tantsurühm osales rahvusvahelisel folkloorifestivalil *Baltica*. Ruhnu rahvariiete ilu ja kandjate tantsuoskust sai siis näha nii pealinna tänavail kui maakondlikul kontserdil Pärnu Vallikäärus ja Tõstamaal. Kägaral oli *Baltica* jaoks kokku pandud kava just Ruhnu tantsudest.

Meenub, et selle kavaga võlusite publikut aastaid. On see veel teie repertuaaris?

Kava võeti alati hästi vastu, sest ruhnlaste paljud tantsud on ju mandri rahvale tuttavlikud ja kui meie pillimehed loo lahti lõid, oli peosaali põrand tantsijaid täis.

Esinemiste vahele põimisisime jutte ruhnlaste elust, mida olime välja noppinud Jakobi 1994. aastal eesti keeles ilmunud raamatust „Elu Ruhnul" või mida Jakob ja Elsa meile saarerahva elust pajatanud olid.

Ruhnu tantse oleme käinud õpetamas ka Kuursaalis, kus osalesid paljud tantsujuhidki üle Pärnumaa, ja usun, et nii esinemistel kui seltskonnaõhtutel tantsitakse Ruhnu tantse siin-seal tänase päevani välja.

Küllap ärgitab peagi ilmuv raamat nii mõnegi tantsurühma võtma oma kavva saarerahva pärandist tantse. Sellega täitub tänavu kevadel igaviku teele lahkunud Jakob Steffenssoni unistus, et saarerahva kultuuripärand Eestis unustusse ei vajuks.

Kui raamat trükist tuleb, on meil plaanis korraldada kõikidele Ruhnu folkloori huvilistele nii Pärnumaalt kui mujalt Eestist õppepäevi.

Millal siis saab Ruhnu tantsude raamatut käes hoida?

Tantsud, mille pealkirjad on ja jäävadki ruhnukeelseiks, on eesti keelde tõlgitud, ka noodikirjad on valmis, käib raamatu kujundamine. Mul on kaks võrratut abilist, kelleta poleks ma toime tulnud: Kägara akordionist Ülle Jantson, kes taotles kutuurifondist raamatu trükiks raha; ning Heli Kallasmaa rahvakultuuri arendus- ja koolituskeskusest.

Heli teatavasti jättis töö pealinnas ja asub Pärnus juhtima peagi avatavat vanurite hoolduskeskust, mille imekenas majas on kaks avarat saali, kus ehk Kägaralgi avaneb kord võimalus tutvustada sealseile asukaile Ruhnu tantse.

Rahvatantsu, rahvamuusika ja käsitöö selts Kägara sündis 23 aastat tagasi, sest sul oli kahju hüvasti jätta Koidula kooli lõpetanutega, kes sinu käe all olid tantsima õppinud. Kas oli nii?

Koidula gümnaasiumis ehk tollases Pärnu II keskkoolis alustasin tööd 35 aastat tagasi. Nende aastate jooksul on kooli rahvatantsu- või folklooriringides tegutsenud suur hulk noori. Muidugi oli mul kahju lahkujaist, kellest olid nelja-viie aastaga väga head tantsijad saanud. Kägara sündides jätkasin nende juhendamist ja tantsisime end läbi aastate ikka suurtantsupidudele välja.

Muide, Kägara sai siiski alguse hoopis Koidula kooli õpetajate rühmast.

Kägara selts on avatud kõigile, kel soov ja tahtmine tegelda nii folkloorsete kui rahvatantsudega. Kägara seltsi ja Koidula gümnaasiumi rühmad on eestlaste folkloori tutvustanud paljudel folkloorifestivalidel mujal maailmas. Esinenud oleme nii Ungaris, Saksamaal, Soomes, Rootsis, Poolas, Norras, Lätis kui Leedus.

Tänavu suvel võtsid sa Kurgjal vastu C. R. Jakobsoni konkursi aasta kultuuritöötaja austava nimetuse ja preemia. Au- või tänukirju on sul aastatepikkuse hea töö eest rahvatantsu ja folkloori viljelemisel küllap palju. Milline tunnustus on sinu jaoks kõige väärtuslikum?

See, kui mu rühmas kord tantsinu tuleb aastate pärast juurde ja ütleb: „Aitäh, õpetaja!"

Küsitles Silvi Kanošina

Kägara tantsurühm Steffenssonide pere tantsijatega osalemas 1993. a Pärnumaa Pirandil Vallikäärus. Esimeses reas seisavad vasakult esimene Elfriede Nikolai, keskel Elsa ja Jakob Steffensson.
Foto erakogust

ESF programm "Noorsootöö kvaliteedi arendamine"

Põllumajandusse tormatakse varsti justkui veidi aega tagasi ehitustele

Germo Karro,

Eesti Maaülikooli III kursuse tudeng

Mäletame ju kõik selgelt seda kuue aasta tagust aega, kui noored tormasid koolidest ära, jättes endast maha vaid hunniku võlgnevusi ning õpetajatele halvad mälestused.

Kindlasti küsisid paljud, kuhu nad siis lähevad või miks nad seda teevad. Vastus oli lihtne - ehitusvaldkond pakkus toona palju võimalusi ning 9. klassi lõpetanu jaoks oli see raha lausa müstiline, mida ehitajana oli võimalus teenida. Nüüd oleme siis jõudnud staadiumisse, kus need ehitajad (või nagu ühele Pärnumaa kutsehariduskeskuse õpetajale meeldis öelda: „ehhitajad"), kellel loodetud edu siiski polnud, on jõudnud kaarega tagasi ning koormavad maksumaksjat ning mõistavad alles nüüd, et oleks siiski võinud kooli pooleli jätmisega veidi oodata.

Oma artikliga tahan jõuda selleni, et esiteks ärgu jäetagu koole mõtlematult pooleli, sest töö tegemiseks on aega oi-oi-oi kui palju. Kui aga töötahe on ikkagi nii suur, miks siis mitte teha seda kooli kõrvalt: ka siis saab hea tahtmise korral teenida korraliku kopika. Selle artikli idee sündis täna Tartust Pärnu poole sõites, kui minu lugupidamise ära teeninud tütarlaps teatas, et tegelikult imetleb ta inimesi, kes õpivad midagi, mis annab konkreetse elukutse, ning seda, et kui lõpetad ühe neist populaarsetest (või nagu maaülikoolis mõned õppejõud ütlevad - seksika) erialadest, siis tuleks mõelda, kas tõesti on teadmistega ka hiljem midagi teha, või saab sinust ajaloolasest pudupoe müüja või keemikust raamatupidaja.

Tahan lihtsalt, et noored mõtleksid oma valikute tegemises ka võimalusele, et on olemas ametid, mida ei tohiks karta, sest advokaate, suhtenõustajaid ja ökonoomiste on meie esiisade seas olnud tunduvalt vähem kui põllumehi, loomapidajaid ja kalakasvatajaid. Miks siis mitte ühe hea võimalusena kaaluda hariduse omandamist just sellistel ajaloolistel erialadel. Lisaks võin kinnitada, et see on lähitulevik: põllumajandus muutub populaaresemaks ja sinnagi hakkavad tormama samasugused ullikesed, nagu kuus aastat tagasi tehti ehitustele tööle minnes. Miks siis mitte olla selleks juba praegu valmis ja tagada endale vastav haridus? Siis ei pea koka paberitega inimesed maal vilja kasvatama, nagu mõni aeg tagasi kirurgid haarasid kellu, kuna ehitaja palk oli arstide omast kõrgem.

Kallid eakaaslased, palun teid, kuna näen iga päev nii palju omavanuseid, kes kahetsevad oma valikute pärast kas siis seetõttu, et on maksnud juba kahe aasta õppemaksu ja saavad alles nüüd aru, et valitud eriala pole päris see, mida nad soovisid, või on lihtsalt kaks aastat oma elust raisanud, õppides eriala, mida neil vaja pole…

Oma valikute tegemisel kuulake oma sisemist häält. Ülikool pole ainus võimalus. Eestis on palju häid kutsekoole, kus hea amet on heale mehele või naisele alati tagatud. Nii et olge targad ja ärge otsustage hetkeliste moepuhangute ajel.

RVK koolituskeskus

Huvikoolitus EHIS reg õppekavad 84603, 84606, 101444, 101464
Täiskasvanute koolitus koolitusload 5519 HTM, 5179 HTM, 6216 HTM

Teave ja kirjapanek: 4440054, 55671766, koolitus@raekylavanakool,ee

Boris Leppsoo - muusikaõpetaja RVK-s alates 2010. aastast. Õpetab kitarri, trummi, klaverit, laulu ja viib läbi ansambliõpet.

Borisi juhendatavad tunnid toimuvad teisipäevast reedeni. Peamiselt viib ta läbi individuaaltunde, kuid üks kord kuus moodustavad solistid ansambli, kus õpitakse ka kokkumängu.

Sirle Peipins - käsitööõpetaja RVKs alates 2010. aastast. Õpetab taaskasutuskunsti, pärlipunumist, joonistamist jne.

Sirle palub enese vabandust, et pole seni isiklikel põhjustel tundidega alustanud. Nüüd siis oluline kutse: taaskasutuse ringiga liituda soovijaid oodatakse esimesele kohtumisele 30. novembril. Nädal hiljem algavad tunnid, et jõuaksime ühiselt veel mõned jõulukingidki valmistada.

Anne Kullerkupp - lauluõpetaja, kes tegeleb peamisele koolieelikute ja algklasside õpilastega.

Anne hindab eriti oluliseks solistiõpingutel individuaalset tööd iga lapsega. On ju iga laulusõber omanäoline ja tema areng sõltub just õpetaja ja õpilase ühisest pühendumisest. Anne õpetab meie koolis vaid reedeti.

Olavi Kõrre - muusikaõpetaja, kes just äsja avaldanud soovi meiegi juures õpetajatööd tegema hakata. Olavi õpetaks maailma muusikat ja eesti rahvalikku viiulit. Lisaks võimalus grupis õppida kitarri, viiulit, garmoškat, lõõtsa ja mandoliini.

Esimene tutvustav tund 13. detsembril, kus kõigil huvilistel võimalus osaleda. Edasisele koolitusele registreerumise tähtaeg 20. detsember. Õppetöö algab uuel aastal.

Imbi-Ly Tasane - inglise keele õpetaja, kelle emakeel on inglise keel.

Imbi-Ly õpetab inglise keelt mudilastest kuni täiskasvanuteni. Eriti suureks lemmikuks on ta väikestele keelehuvilistele, kes tema tundides (inglise keel läbi mängu) alati väga õnnelikud on.

Keeleõpe täiskasvanutele - algtase, taasalustajad ja vestlusklubid
eesti, vene, inglise, soome, norra, saksa, hispaania. Grupp alustab, kui soovijaid on kirja pannud vähemalt kaheksa.
Jälgige reklaame www.raekylavanakool.ee ja Pärnu Postimehes.

NB! Küsige ka individuaalõppe pakkumisi!

Kutsekool on hea võimalus

Mery-Ly Kalamees,
Tartu Kutse–hariduskeskuse spaateeninduse eriala õpilane

Suurem osa inimestest on veendunud, et helge tulevik on ainult nendel noortel, kes astuvad ülikooli ning omandavad kõrghariduse.

Tegelikkus ning võimalused kaasaja ühiskonnas on paljus erinevad Meil on sadu majandusteadlasi, advokaate, ettevõtjaid, riigiteadlasi, kuid tõsiasi on see, et neile kõigile ei jagu tööd.

Põhiprobleem seisneb selles, et neil puudub praktiline kogemus ning ka praktiline õpe – suurem osa ülikoolis õpitavast on vaid teooria, mida on väga raske rakendada elus.

Ülehinnatud ülikooliharidus on tagaplaanile jätnud kutsehariduse, mis on Eestis väga heal tasemel. Kutsekooli saab astuda nii põhi- kui ka keskhariduse baasil. Nii ühel kui ka teisel juhul on tegemist väga heade võimalustega kooli lõpetamise järel.

Levinud on arvamus, et kutsekooli lõpetanud noored ei suuda elus toime tulla. See väide on väär, enamus kutsekooli lõpetanutest on väga aktiivsed tööturul, kuna nende haridus on praktilise ise-loomuga.

Kutsekoolide suureks eeliseks ongi, et õpilastele tagatakse praktikakoht. Lisaks eelöeldule teevad kõik Eesti kutsekoolid koostööd erinevate ettevõtetega ning asutustega, mille tulemusel teatakse täpsemalt, milliste erialade spetsialiste parasjagu tööturul vajatakse. Kutsekoolide ning ettevõtete vaheline koostöö leevendab tihti oluliselt tööturul valitsevat tööpuudust.

Võib öelda, et ülikool ei ole ainuõige valik, noored peaksid ise otsustama, mida nad soovivad, mitte kaasa minema üldlevinud müütidega. Alati tuleb arvestada erinevate võimalustega ning mõtlema sellele, mis tulevik võib tuua, kuna ühiskond muutub aina mitmekesisemaks ning praktilisemaks.

Fakt on, et ilma kogemusteta tänapäeval tööd ei leia ning ülikool ei paku just kõigile noortele praktikakohta.

Paneb mõtlema, kas meil on tõesti veel vaja sadu töötuid kõrgharidusega noori töötuid, kes vaatamata oma haridustasemele ei leia Eestis tööd, või kui ka leiavad, siis mitte omandatud erialal.

Viisukesed Tartu ülikooli ees. *Foto Ragne Auling*

Noored tantsulõvid vajavad abi

Taavi Oja,
Viisukese liige

Tänaseks juba kaks aastat tegutsenud noortest poistest koosnev rahvatantsurühm Viisuke on teinud endale mainet juba üle-eestilisel tasemel. Kui poistelt küsida, kust me siis pärit oleme, lööme käe vastu rinda nagu üks mees ja lausume: „Raekülast tuleme!"

Alati järgneb küsimus, kas me siis Pärnu poisid polegi. Meie aga kohe täpsustama, et meie kallis kodukant ongi üks suur ja südamesse pugev osa Pärnust.

Ühel päeval, kui sellele mõtlesin, sain aru, et saame tegevuse ja omakandi rahva esindamisega hästi hakkama. Võib-olla on paras aeg laiendada oma haaret ja esindada Eestit. Kui leiame rahastaja, on meil ehk varsti võimalus lüüa rusikaga vastu rinda ja lausuda seesama lause, mis uhkelt kõlab, juba inglise keeles: "*We are from Estonia!*"

Nimelt oleme seadnud eesmärgiks kevadel minna Itaaliasse. Täpsemalt Veneetsiasse üle-euroopalisele festivalile, kuhu on meid juba kutsutudki. Võib küll tunduda, miks meil siis reisirahast puudu kipub jääma, kui esinemiste eest väärilist tasu küsime. Vastus lihtne. Tantsustiil, mida harrastame, on väga raske ja seda mitte ainult meie füüsisele, vaid ka riietes olevatele õmblustele ja kangale, on meil vaja uusi riideid, rääkimata pasteldest ja sukkadest.

Selle artikli väike eesmärk ongi teada saada, kas meie tants ka kellelegi korda läheb, või on sellega nagu muu kultuuriga, et las need, kes seda teevad, ise ka naudivad.

Me ei püüa oma tegevusega rikastuda ega poliitikasse lennata, vaid pigem näidata ühiskonnale, et noored ei ole ainult halvad.

Samas soovime omaealistelegi tõestada, et ükski ettevõtmine pole lootusetu. On ju näiteks rahvatantsugi võimalik teha nii, et see on põnev ja piisavalt ekstreemne. Vahel isegi nii ohtlik, et targem oleks kiivrit kanda.

Kui tõesti meie ettevõtmine kedagi ei huvita, siis on see see löök meie kõigi hingele, sest meie soov on muuta maailma tantsuga paremaks.

Hetkel ongi käsil uue kava loomine, mille pealkiri on „Eesti mees". Selle loodame valmis saada detsembri keskpaigaks. Nii et palun hoidke meeles, et kui see mida me teeme ei avalda muljet täiskasvanuile, siis kindlasti avaldab mõju noortele. See ongi ju kõige olulisem.

Oleme omamoodi eeskujuks olnud Tõstamaa väikestele poistele, kes täna teevadki juba hundirattaid, ja nagu kuulnud olen, siis nende vanematel on selle üle vaid hea meel. Enne hundirattaid oli poisikeste huviringis ühiskondlikud pahed - suitsetamine, alkohol, näppamine ja muu seesugune.

Lõpetuseks meie üleskutse: panustage meie tegemistesse, toetage meid!

Meie anname endast parima, et tekitada huvi noortes igasuguse tantsu vastu. Nii teeme üheskoos maailma paremaks.

Kaljo puutööstuudio on popp

Kaljo Kaasik,
stuudio juhendaja

Mul on hea meel, et minu kevadisel Raeküla Sõnumite veergudel avaldatud uudisel oli lugejaid. Tänaseks on stuudio kujunenud vägagi popiks erinevas vanuses laste ja noorukite hulgas. Tihti on kohal ka väikesed patsikestega tüdrukud, et endale või oma vanematele midagi üllatuseks meisterdada.

Head lapsevanemad! Teie lapsukesed on mul kõik üle mõõdetud ja nende viibine stuudios kirja pandud.

Kuna tunnid, sh materjalid, töövahendid ja minu töötasu on kinni maksnud rahastaja, siis on stuudios harjutamine lastele prii. Loomulikult tuleb vahel mõne mahukama tööga, nagu see kujunes Andrel (pildil), kes hakkas oma koerale kuuti meisterdama, lapsevanemal materjali juurde tuua, kuid see sõltub juba lapsest ja tema soovidest.

Niisiis, head käsitööhuvilised! Ootan teid esmaspäevast neljapäevani kella 14 -16 Vanakooli keskuse keldris asuvas käsitööstuudios.

Andke kindlasti ka oma vanematele teada, et meisterdama tulete. Muidu hakkavad nad muretsema.

Loodan kohtuda eelolevatel kuudel paljude seniste ja uute lastega.

Ilusat jõuluaega!

SÜNDMUSED
novembrist veebruarini

November algas lasteaias poistepäevaga. Toimusid sportlikud võistlusmängud vanematele poistele ja külas olid politseinikud koos lõvi Leoga. Lastele tutvustati politseitööd ja räägiti turvalisest liiklusest.

Kuu alguspäevil oli meil külas ka Miku-Manni lasteteater etendusega „Mina niimoodi ei mängi".

8.-14. novembrini toimusid rühmades perepeod, mis olid seotud isadepäevaga.

Traditsiooniliselt tähistab lasteaed rahvakalendri tähtpäevadest mardi-ja kadripäeva. Nendel päevadel näeb lasteaias liikumas mardi- ja kadrisante, kes käivad laulmas-tantsimas ja rühmadele vana kombe kohaselt õnne soovimas.

17. novembril tuleb lasteaeda päästeamet koos oma maskoti Nubluga. Lastele räägitakse tuleohutusest ja tutvustatakse päästeameti autosid.

18. novembril toimub võimlas lasteaiast kooli minevate poiste ja Raeküla kooli spordiklassi õpputire ühine jalgpallitrenn koos liikumismängudega.

Detsembrikuu algab päkapikkude jõuluhommikuga, kus lastele räägitakse jõulude ootamise ajast. Samas kuus toimub vanematele lastele (4-6aastased) päkapikkude meisterdamise töötuba ja nooremate (2-4aastased) päkapikkude mängu- ja laulutrall.

Jõuluvana ootame lasteaeda 19.-22. detsembril.

Jaanuaris külastab lasteaeda teater Lepatriinu etendusega „Matkasellid"

Veebruarikuu algab lasteaia sünnipäevaga ja lapsed saavad vaadata sünnipäevaks lavastatud näidendit.

15. veebruaril toimub Raeküla Vanakooli keskuses traditsiooniline folkloorihommik koos Mai lasteaia mudilastega.

7.-11. veebruaril viime rühmades läbi ohunädala ja kuu lõpeb vabariigi aastapäeva tähistamisega.

Täiendav ja aktuaalne teave juba lasteaia koduleheküljel
http://www.raekula.parnu.ee/

Ene Laidvee, õppealajuhataja

PÄRNU RAEKÜLA KOOL

14. detsember 2011 kell 17 (Käo 4) muusikal „Mary Poppins" lasteaia lastele ja nende vanematele.

20. detsember 2011 kell 10.15 (Käo 4) jõuluetendus lasteaia lastele.

28. jaanuar 2012 PEREPÄEV kooli tulevatele lastele ja nende vanematele.

Täiendav ja aktuaalne teave kooli koduleheküljel
http://www.raekyla.parnu.ee/

Riita Tõniste, huvijuht

Hea kodaniku nädal Raekülas
19.11.11 – 26.11.11

Sündmused Vanakooli keskuses

19. november kell 15 Madripidu
Avatakse Raeküla Hea Kodaniku nädal. Tähistatakse mardi- ja kadripäeva. Külla tuleb Eluhust. .Parimale kostüümile eriauhind. Kõik huvilised on oodatud osalema.

22. november kell 14-16 "Elav raamatukogu"
Koolinoortel võimalus tuttavaks saada erinevate elualade esindajatega. Oodatud on erialavalikuks abi soovivad noored.

23. november kell 11-13 Folkloorihommik
Folkloorrühm Kaasike tantsub-mängib koos Raeküla lasteaia mudilastega ja kooli algklasside õpilastega.

23. november kell 16-19 Ümarlaud "Kogukonnakoostöö"
Külla tulevad Eha Pans ja Valter Parve. Kokkusaamisele on oodatud kõik huvilised.

24. november kell 19-21 Kohtumisõhtu "Linnavolinik tuleb külla"
Külla tulevad Jüri Lebedev ja Peeter Saunpere. Osalema on oodatud kõik raekülalased.

25. november kell 10-17 Pärnumaa kodanikuühiskonna VI konverents "Väärtuste võlujõud" - lähemalt uudiste rubriigis www.peak.ee. Täiendav teave ja registreerimine krista@peak.ee.

26. november kell 15-17 Peretuur 2011 & I advendi kontsert
Võistu laulavad Pärnumaa pereansmblid. Üle antakse tiitel Raeküla Hea Kodanik 2011. Lõppenuks kuulutatakse sündmustesari Raeküla Hea Kodaniku nädal 2011.

Oluline teade!
Pärnu Y-klubi kutsub raekülalast osalema heategevusloterii auhinnalaua täitmisel. Kõigil, kel mudagi jõululoteriisse pakkuda, võtta ühendust Y-klubi esindaja Imbi-Ly Tasunega - imbi@raekylavanakool.ee, tel 56953004. Teie abiga saame toetada Pärnumaa kasuperesid. Täname!

Raeküla koostöökolmik
kutsub huvilisi osalema **teeõhtutel** Vanakooli keskuses

KES EI MÄLETA MINEVIKKU ...,

kus jagavad meenutusi oma lapsepõlvest, noorusest ja linnaosa eluolust praegused ja kunagised raekülalased

15. detsember 2011 **Arvo Soovik**

2012. aasta I poolaasta teeõhtud toimuvad
12.01, 09.02, 15.03, 12.04, 10.05
Ees on ootamas palju huvitavaid kohtumisi ja hulgaliselt äratundmisrõõmu. Jälgi teavet esinejate kohta www.raekulavanakool.ee ja ajalehe Pärnu Postimees rubriigist „TÄNA".

Teeõhtud algavad kell 19
Võid teekõrvase omalt poolt kaasa võtta!

Hea raekülalane - nii noor kui vana! Oled oodatud osalema ja omigi mõtteid jagama. Anna vaid endast teada piia@raekylavanakool.ee, 4440054, 58453331

KULTUURISÜNDMUSED RAEKÜLAS

9.11.11 15:00	Suur madripidu, külalised Elulustist
26.11.11 15:00	I advendi kontsert & Peretuur 2011, *pääse 1 € Pärnumaa kasuperede toetuseks*
3.12.11 15:00	II advendi kontsert – *esinejatega käivad läbirääkimised* *pääse 1 € Pärnumaa kasuperede toetuseks*
10.11.51 15:00	III advendi kontsert – Suupilliklubi Piccolo *pääse 1 € Pärnumaa kasuperede toetuseks*
17.11.11 15:00	Vanalinna koolituskeskuse naisansambel ja sõbrad *pääse 1 € Pärnumaa kasuperede toetuseks*
24.12.11 12:00	Jõulukontsert – RVK gospelansambel, solist Rebecca Kontus ja sõbrad. **Häid pühi!**
31.12.11 23:00	Aastavahetuspidu Raeküalas – pääse 5 € Head uut aastat!
8.01.12 13:00	Slaavi jõulud Raekülas
21.01.12 15:00	Kontsert
18.02.12	Tähistame vabariigi sünnipäeva – lumme linna ehitamine Raeküla, kontsert ja suur küladevaheline lumelahing
26.02.12 13:00	Ukraina selts *vetšornitsõ* (kohvikõhtu)

Raeküla Vanakooli Keskuses

9. detsember 2011
30. detsember 2011
13. jaanuar 2012
10. veebruar 2012
9. märts 2012
13. aprill 2012
11. mai 2012

kell 18 - 21
pääse 1.60 eurot

TULE ISE JA VÕTA SÕBER KA KAASA!

Kohtumisõhtud "Volikogu liige tuleb külla..."

24.11 Jüri Lebedev ja Peeter Saunpere (Reformierakonna fraktsioon)
29.12 Epp Klooster ja Tatjana Jaanson (IRL+SDE fraktsioon)

Kohtumisõhtud toimuvad neljapäeviti algusega kell 19 Vanakooli keskuses

PANE HOOLEGA TÄHELE! 2012. aasta I poolaasta kohtumisõhtute nimetus on "Otsustaja/valitseja/ametnik tuleb külla ..."
26.01., 01.03., 29.03., 26.04., 31.05.
Kohtulejopud erinevate Riigikogu, Pärnu linnavolikogu ja valitsuse esindajatega on sõlmimisel.
Jälgi teavet esinejate kohta www.raekulavanakool.ee ja ajalehe Pärnu Postimees rubriigist „TÄNA".

Euroopa vabatahtliku tegevuse aasta 2011

PANE TÄHELE! Kutsume osalema erinevatel seirevisiitidel
6.12.11 Külastame Riigikogu NB! kirjapanek kuni 01. detsembrini 2011
Väljasõitudel osalemise tasu 10 €
Teave ja kirjapanek Marika Kukk, tel 55519204

Rahulikku jõuluaega ja parimat uut aastat!!!
Vanakooli keskuse pere

Raeküla vanaisade klubiõhtud toimuvad üks kord kuus Vanakooli keskuses.
08.12., 05.01., 02.02., 08.03., 05.04., 03.05.
Jälgi teavitust www.raekylavanakool.ee ja PPs.

MTÜ Selts Raeküla , Pärnu Y-klubi ja Vanakooli keskus

ÕNNITLEVAD

juuni-, juuli- ja augustikuu JUUBILARE

Vilma Andersoni, Tiiu Künnapast, Elfriede Nikolaid

PILTMÕISTATUS

Hea lugeja!
Arva ära, kus Raeküla kooli lapsed on ja mida nad teevad!

Vastused saada enne 31. detsembrit ajaleht@raekylavanakool.ee. Õigesti vastanute vahel loositakse välja ÜLLATUS!

Vanakooli keskus pakub hoone siseruume erinevateks sündmusteks - perekondlikud tähtpäevad, laste sünnipäevad, konverentsid, seminarid, vastuvõtud, stiili- ja firmapeod, laagrid jms
Teave tel 4440054, 58453331, info@raekylavanakool.ee
NB! Küsi personaalset pakkumist.

LEIUNURK, LEIUNURK, LEIUNURK, LEIUNURK

Hea lugeja!
Kui tunned oma vara ära, siis võid neile Raeküla metsa alla (Hirve tn pikenduse ümbruses) järele minna. Hoiutasu 1 € ööpäevas.

Hea raekülalane!
Oma leidudest nende asukohtadega võite teada anda e-aadressil ajaleht@raekylavanakool.ee. Avaldame need võimalusel juba veebruarikuises väljaandes.

Hea raekülalane!

Kui hakkad oma kodu uuendama, siis leiame kõigele kasutuskõlblikule Vanakooli keskuses uue kodu - näit toidunõud, laudlinad, riiul, tool, laud, diivan, voodi vms

Teave: tel 4440054, 58453331
NB! Enne toomist helista

Südantsoojendav mäletus

Raeküla Sõnumid
Aadress Lembitu 1, 80028 Pärnu
Arveldusarve nr 10220030954019, SEB
ajaleht@raekylavanakool.ee
Vastutav väljaandja MTÜ Selts Raeküla
Piia Karro, tel 4440054,
piia@raekylavanakool.ee
Trükikoda AS Pajo, www.pajoprint.ee

Toimetaja Silvi Kanošina,
ajaleht@raekylavanakool.ee
Kunstnik-kujundaja Piia Karro
Fotograaf Riho Valdner
Keeletoimetaja Inga Mänd, wa.ff@hot.ee
Uudised ajaleht@raekylavanakool.ee
Reklaam-kuulutused Piia Karro,
piia@raekylavanakool.ee, tel 58453331

Toimetusel on õigus kaastöid nende selguse huvides toimetada ja lühendada. Kaastöid ei tagastata ega retsenseerita.

****

Raeküla Sõnumid nr 7 ilmub veebruaris 2012. Ootame reklaame ja kuulutusi hiljemalt 25. jaanuariks